

Η Καλαμπάκα και όλο το Χριστεπώ νυμον πλήρωμα της Ιεράς Ημώ ν Μητροπόλεως Σταγώ ν και Μετεώ ρων πενθεί την απώ λεια του Μακαριστού Μητροπολίτου μας κυρού Σεραφείμ. ...

Ενός Θεόπνευστου και Θεοφώ τιστου Ιεράρχη, ο οποίος διαποίμανε για περισσότερα από εικοσιπέντε καλλίκαρπα, πολύκαρπα και ευλογημένα έτη το εκκλησίασμα της ιστορικής και ευλαβούμενης γης των Μετεώ ρων.
Το τραγικό άγγελμα του θανάτου του με βρήκε στην Εντατική του Γενικού Νοσοκομείου Τρικάλων, όπου έδωσε την άνιση μάχη με το μοιραίο. Νικητής όμως, στον Χριστοβάδιστο δρόμο της προσωπικής θυσίας, της καρτερίας και της προσφοράς, καθόλη τη διάρκεια της ζωής και της Χριστοπρεπούς Ποιμαντορίας του. Ο Θεοπρόβλητος και Θεοφίλητος Ιεράρχης μας, θα λείψει από το ποίμνιο της Ιεράς μας Μητροπόλεως Σταγώ ν και Μετεώ ρων, η οποία επί των ημερώ ν του έγινε μόνιμη, καθώ ς και από όλη την Εκκλησία και την κοινωνία μας, οι οποίες δοκιμάζονται σε δύσκολους καιρούς. Σε καιρούς που κάνουν ακόμη πιο δυσβάσταχτη την απώ λειά του, εν μέσω της ανελπίδου συγκυρίας που διάγει η πατρίδα μας και οι σκληρά χειμαζόμενες από την κρίση τοπικές κοινωνίες. Η ευλαβική σεμνότητά του, το παράδειγμα της διάπυρης προσφοράς του, η δίκην βιβλικού χαρισματικού αποτυπώ ματος πνευματικότητά του και η φιλόστοργος αμεσότητά του απετέλεσαν, όπως έχω τονίσει και στο παρελθόν, δημόσια, με τα ίδια λόγια, φάρο φωτεινό και παράδειγμα που θα εξακολουθήσει να κανοναρχεί τις ζωές και να οδηγεί τις διαδρομές όλων μας. Όλων όσων είχαμε την ευλογία να τον γνωρίσουμε από κοντά και να εμπνευστούμε από το πολύτιμο παράδειγμά του.
Τον τελευταίο ενάμιση χρόνο ήμουν σχεδόν κάθε Κυριακή μαζί του, σε κάθε

λειτουργία του. Ακούγοντας το κήρυγμά του, μαθαίνοντας από τα λόγια του, πως να αγαπώ τον άνθρωπο και τον τόπο μου. "Τίμα ιατρόν και γαρ αυτόν έκτισεν ο Θεός", επαναλάμβανε με τη στεντόρεια φωνή του, κάθε φορά που μου απηύθυνε τον λόγο, στα Αρχονταρίκια των Ιερώ ν Μονώ ν, ή στα ταπεινά σπίτια των χωριώ ν που μας φιλοξενούσαν μετά τη λειτουργία. Τελευταία λειτουργία όπου είχα την ευλογία να τον δω να χοροστατεί ήταν η εφετινή Κυριακή της Ορθοδοξίας, δύο εβδομάδες πριν. Το προηγούμενο αυτής Σάββατο, στο Μοναστήρι των Αγίων Θεοδώ ρων, μου είχε ζητήσει να τον φωτογραφίσω ανάμεσα σε μια ομήγυρη μικρώ ν παιδιώ ν. Ποτέ άλλοτε δεν ένιωσα πιο κοντά στα λόγια του Ελύτη πως "Από παιδιά και μόνον φτιάχνεις Ιεροσόλυμα". Κουρνιάζανε γύρω του ευτυχισμένα τα νήπια, σαν νεοσσοί σκαρφαλωμένοι σε πάνσοφη, μεγαλωμένη με τα χρόνια, μεγαλοπρεπή και καλόγνωμη βελανιδιά και ήταν τα λόγια του γάργαρο νερό όπου κελάρυζε η σοφία του νηπιάσαντος δι υμάς Λόγου του Θεού. Λόγια που τα τίμησε με το έργο του, πορευόμενος την οδόν της κατά χάριν θεώ σεως. Μια οδό συχνά δύσβατη, άδικη, χαλεπή, αλλά σπαρμένη με τους πολυτίμητους καρπούς της προσφοράς, της καρτερικότητας, της σεμνότητας, της ταπεινοφροσύνης, αλλά και της ασυμβίβαστης φιλαληθείας του.
Ακοίμητον Φανάριον της πνευματικής ζωής της Εκκλησίας μας, για όλους εμάς τους πιστούς της Μητροπόλεώ ς του που εχήρεψε, για όλους εμάς που αξιωθήκαμε να τον έχουμε Ποιμενάρχη και Πατέρα μας, δεν θα είναι πλέον μόνον το Ιερόν Φανάριον της Κωνσταντινουπόλεως, αλλά και η σεπτή μνήμη και οι διδαχές του εκλιπόντος Ιεράρχου μας, που καταγόμενος από το Φανάρι της γειτονικής Καρδίτσας, μετέβαλε εαυτόν, με την άδολη αγάπη του και με τη χάρη του Κυρίου, σε άσβεστο λύχνο της Ιεράς Μητροπόλεως Σταγώ ν και Μετεώ ρων. Καλό Παράδεισο Δέσποτα!

Υ. Γ. Μέσα στην τραγικότητα της Κοιμήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Σεραφείμ, μήνυμα προσφοράς και ελπίδας αποτέλεσε η επικοινωνία μου, τόσο μέσω του Εθνικού Κέντρου Επιχειρήσεων Υγείας, όσο και δια ζώ σης, στο Γενικό Νοσοκομείο Τρικάλων, με τη Συντονίστρια Διευθύντρια της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας, εξαιρετική συνάδελφο, Δρ. Θεονίκη Παραφόρου. Παρά το βαρύ κλίμα της απώ λειας του εκδημήσαντος Ιεράρχου μας, η εμβριθής παρουσίαση των ποιοτικώ ν παραμέτρων λειτουργίας της ΜΕΘ, κατά τη σύντομη συζήτησή μας, με γέμισε ανανεωμένη εμπιστοσύνη στο ιατρικό μας προσωπικό, στους νοσηλευτές και τους λοιπούς επαγγελματίες Υγείας που δίνουν καθημερινά τη μάχη ανάσχεσης και καθυστέρησης του μοιραίου, από την πρώ τη γραμμή της προσφοράς ποιοτικώ ν Υπηρεσιώ ν Υγείας στους πολίτες.

